

Posudek Oponenta

Akademie výtvarných umění v Praze

Studijní program Výtvarná umění

Ateliér Intermedia1

Akademický rok 2021/2022

Vypracovali: Lucie Podroužková, Štěpán Rubáš

Oponent diplomové práce: MgA. Jan Pfeiffer

Vedoucí diplomové práce: prof.MgA. Milena Dopitová

Název práce: CHOREOGRAFIE ANEB INSCENOVANÉ ŘAZENÍ TĚL

CHOREOGRAPHY AS A STAGED ARRANGEMENT OF BODIES

Diplomanti Lucie Podroužková a Štěpán Rubáš spolu již po nějakou dobu vytváří taneční umělecké výzkumné duo, které si vzalo za cíl hlubší poznání a rozšíření povědomí o tendencích slučování tance, kresby a předání těchto zkušeností výtvarné scéně. Ve své společné diplomové práci tak logicky navazují na tvůrčí spolupráci z předchozích projektů, ve kterých se odrážela zejména radost z pohybu a téma vztahovosti. Pohybovou choreografií vnímají podle vlastních slov jako "inscenování, řazení těl". Jako pohybový stimulátor vnímají nové poznatky s tím, co již odněkud známe. Hledají tak tanec ve všedním pohybu a vybírají momenty, které nějak rezonují s kolektivem.

V prostorách školy vytvořili scénu, taneční laboratoř. Esteticky komponované místo, modrá taneční podlaha a dřevěný centrální objekt. Připravené pro experimentální hledání pozic současného tance v kontextu současného vizuálního umění (interdisciplinární chápání). Kupříkladu je tu zmiňovaný objekt, madlo připomínající vybavení baletní zkušebny. Avšak tvar madla se podobá tančící lemniskátě, podle slov autorů při komponování jim šlo především o objekty zdánlivě připomínající funkci. Součástí samotných pohybových pasáží jsou používány molitany měkké poddajné částí kopírující akci, řazení těl...

Oceňuji práci s pohybem jako s přímou reflexí každodenního života nekorigovaného chování. Baletní, či jiné drilované taneční formy, které se často dostávají do pohybů tanečníků performerů, mohou lehce odvádět od bezprostředního zážitku, z čistě pohyblivé reflexe. V záznamech z kolektivní pohybových setkání je patrné kolektivní napojení a hravost, která je pro diváka vtahující až zdravě nakažlivá. Zvolená forma: světelná otevřená platforma pro pohyb je navržena tak, že by se pohyb na ní mohl odvíjet stále dál a dál. Otázkou tedy je, kde je ten pevný tvar řazení do kapitol, či snad co je výsledkem všech etud? Scházející narativ, dějství dodává práci prostupnosti, jisté rytmičování by práci dodalo na průraznosti i na oné hloubce. Celkově práci hodnotím jako šťastné propojení dvou tvůrců, kteří otvírají prostor pro pohyb pro dalšími účastníky, vzniká tak dynamická tekoucí kompozice, která se stále vyvíjí. Přeji oběma, aby i nadále ohledávali interakce s prostorem a těli intuicí stále hlubším ponorem.

Doporučení udělení titulu MgA.

A navrhuji klasifikaci: výborně (1)

Jan Pfeiffer MgA.